

ПРОФ. Д-Р КИРИЛ ТОПАЛОВ НА 70 ГОДИНИ

Редакционна колегия
Списание „Чуждоезиково обучение“

Роден в София на 21.V.1943 г. Завършва българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (1968). Филолог специалист в Института за български език при БАН (1969–1971). Специализира във Варшавския университет (1977) и в Атинския университет (1978–1979). Преподавател по българска и балкански литератури в Софийския университет. Асистент (1974), доктор (1975), доцент (1982), професор (2002). Успоредно преподава в Шуменския университет (1979–1982), Благоевградския университет (1997–1998), НАТФИЗ (2003–2010), Нов български университет (2003–2008), Артоколеж (2007–2010). Владее френски, гръцки, руски, английски, полски. Редактор в издателство „Български писател“ (1977–1989). Лектор по български език и култура в Университета в Екс-ан-Прованс, Франция (1992–1994). Член на Съюза на българските писатели (1980), Световната елинистична академия „Аркадия“ (1988), Международния ПЕН (1990), Сдружение на български писатели (1993), Съюза на българските журналисти (1996), заместник-председател на Съюза на филолозите българисти (1990–1995), почетен член на Съюза на гръцките преводачи (1998) и на Националния съюз на гръцките писатели (2001), член на Международната академия за елинистични изследвания „Козмас Етолос“ (2000), директор на Народната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ (1997–1998), посланик в Атина (1998–2002), общински съветник в София (2003–2007, като председател на Комисията по евроинтеграция и заместник-председател на Комисията по култура, образование и вероизповедания). Председател на неправителствени организации с нестопанска цел: Академия за балканска цивилизация (2003), Национална асоциация „Георги Ст. Раковски“ (2004), Дружество „Прия-

тели на творчеството на Никос Казандзакис в България“ (от 2004 и член на Управителния съвет на Световното дружество в Женева, 2005–2008), дружество „Приятели на гръцката култура“ (2009).

Автор на монографични изследвания върху българската литература, сред които „Проблеми на възрожденската поезика“ (1979), „Петко Р. Славейков“ (1979), „Григор Пърличев. Живот и дело“ (1982), „Проблеми на българската възрожденска литература“ (1983), „Възрожденци“ (1988, 1990, 1999, 2001), „Ботев в пътя на възрожденската поезия“ (1992), „Раковски и Ригас в културноисторическите модели на Балканското възраждане“ (2003) и др., на учебници и учебни помагала, на научни студии по фолклор и етнография, на литературно-критически статии и рецензии, на много научни доклади, изнесени на научни конференции в България и в чужбина по проблеми на литературата, културата, фолклора и етнографията. Съставител и редактор на съчиненията на Паисий Хилендарски, Георги Сава Раковски, Никола Козлев, Петко Рачов Славейков, Христо Ботев, Иван Д. Шишманов, Петър Динев и др., на антологиите „Българска възрожденска поезия“ (1980), „Първи стихотворци“ (1981) и др.

Като специалист по българска и балкански литератури и култури, в момента чете в Софийския университет и в НАТФИЗ няколко лекционни курса:

- „История на българската литература през Възраждането“;
- „Балканският контекст на българската възрожденска литература“;
- „Балкански литератури и култури на границата между старото и новото време (XVIII–XIX век)“;
- „Новогръцка литература (XVIII–XIX в.)“;
- „Съвременните гърци“;
- „Антропология на българския и балканския град през Средновековието и Възраждането“;
- „История на средновековната, възрожденската и съвременната българска литература“;
- „Историографски парадигми и културологични версии на литературната история“ (в български и балкански контекст).

Сред по-важните му художествени произведения са „Бягай... Обичам те“ (роман, „Народна младеж“, 1976); „Бъди благословена“, „Не се сърди, човече“ (романи, „Профиздат“, 1982, 1984, 1987; „Образование и наука“, 1994; филмирани); „Разминаване“ (роман, „Военно издателство“, 1986); „Нерви“ (роман, „Военно издателство“, 1989; „Образование и наука“, 1994); „Маймунска история“ („Литературен форум“, 1997), както и пиесите „Аз съм Мария“ (1975), „И есен идват щъркели“ (1977), „Притча за Философа“ (1981), „Вива академия“ (1983), „Нерви за любов“ (1984), „Бизнес“ (1987), „Игра на мъж и жена“ (1987), „Елате ни вижте“ (1989), „Забрадка на слънцето“ (2007) и много други.

Превежда от гръцки художествена и научна литература. По-важни заглавия: Илияс Симопулос – „Поезия“; Тасос Атанасиадис – „Тронната зала“ (роман); Ино Балта – „Майката на нощта“ (разкази); Василис Василикос – „Академия за ангели“ (новели); Кириакос Хараламбидис – „Брегът на ахейците“ (поезия); Георги Кондогеоргис – „Гръцката демокрация на Ригас Велестинлис“ (монография); Василис Марагос – „Паисий Хилендарски и Софроний Врачански“ (монография) и др.

Носител на ордена „Кирил и Методий I степен“, на Почетния орден на Атина (2001), на най-високото държавно отличие на Гърция – Големия кръст на Ордена на Феникс (2002), както и на Почетния знак на Столична община (2007).

PROF. KIRIL TOPALOV TURNS 70

**Editorial Board
Journal „Foreign Language Teaching“**